

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number 19-1/24-01184
Otsuse kuupäev 21.06.2024
Komisjoni koosseis Kai Amos

Tarbija
Kaupleja Levikom Eesti OÜ (12678473)

Tarbija nõue Kohustuse puudumise tuvastamine

Resolutsioon:

1. Tarbija avaldus rahuldada. Tuvastada, et Levikom Eesti OÜ-l ei tekkinud pärast 5.juunit 2022 tarbija suhtes lepingu täitmise nõuet, sh õigust nõuda tasu seadmete rendi eest.

Komisjoni otsus täidetakse 30 päeva jooksul, arvates selle Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ameti veebilehel avaldamise päevale järgnevast päevast.

Kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu või seda ei järgi, on neil õigus pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse. Kaupleja peab 30 päeva jooksul arvates otsuse ameti veebilehel avaldamise päevale järgnevast päevast teatama kirjalikult Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ametile otsuse täitmisest või samas asjas maakohtusse pöördumisest, lisades ära kirja maakohtule esitatud hagiavaldusest

Asjaolud:

Tarbija oli sõlminud sideteenuse lepingu, kaupleja paigaldas oma seadmed tarbija juures 01.08.2017.a. Kaupleja teatas 01.06.2023 kõigile klientidele, sh tarbijale, et seoses tegevuse ümberkujundamisega loeb ta liitumislepingu alates 05.06.2022 lõppenuks, tarbijale hakkab alates 06.06.2022 sujuvalt, ilma tehnilise katkestuseta teenust osutama Rednet OÜ. Kaupleja saatis tarbijale 03.10.2023 meeldetuletuskirja teatades, et kaupleja andmetel kasutab tarbija kaupleja kliendiseadmete renditeenust. Kaupleja teatas, et vastavalt sõlmitud kliendilepingule ja neis viidatud üldtingimustele seadmete tagastamise kohta (punktid 4.7. ; 4.8; 4.22 ja 9 on kauplejal õigus saada seadmete renditasu kuni seadmete tagastamiseni või nende väljaostuni. Kaupleja esitas tarbijale nõude maksta alates juuni 2022 kuni september renti summas 106,24 eurot. Kaupleja esitas tarbijale seejärel ka arveid, viimane arve nr 202400083 esitati 31.01.2024 kokku summale 132,11 eurot. Tarbija ei nõustunud nõudega, sest lepingu lõpetamise teates puudus informatsioon, et seadmed jäävad kaupleja omandisse. Tarbija sõlmis sideteenuse osutamise lepingu kaupleja poolt soovitatud Rednet OÜ-ga, ta lõpetas selle lepingu 14.11.2022 ning küsis neilt, et mida ta seadmetega peab tegema, Rednet OÜ teatas, et nemad ei soovi neid seadmeid. tarbija hoidis seadmeid mingi aja alles. Kuna nendega ei olnud midagi teha, siis andis tarbija need üle jäätmekäitlusele.

Tarbija palub tuvastada, et tal puudub kaupleja ees alates 06.06.2022 kohustus tasuda seadmete renti.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja vaidles tarbija nõudele vastu ja palus jätta see rahuldamata. Kaupleja ei nõustu tarbija avalduses toodud väitega, et kaupleja esitas arveid osutamata teenuse eest. Kaupleja esitas arveid seadmete kasutamise eest, mida tarbija on ka teinud. Vastavalt tarbija poolt allkirjastatud seadmete vastuvõtu aktile tarbija kinnitas, et on tutvunud ka seadmete rendiga seonduvate üldtingimustega, tarbija teadis, et seadmete rendi kohustus lõpeb kui seadmed on tagastatud või lepingu lõpetamise soov edastatud. Tarbija kasutas seadmeid Rednet OÜ teenuse tarbimiseks millega tõendab, et ei soovinud lepingut lõpetada ning soovis renditasu maksmist jätkata.

Komisjoni põhjendus:

Komisjon, tutvunud asja materjaliga, leidis, et tarbija nõue kuulub rahuldamisele.

Pooled vaidlevad selle üle, et kas tarbijal on pärast 01.06.2022 teenuse osutamise teate esitamist kaupleja ees kohustus tasuda lepingu alusel rendile antud seadmete eest.

Tarbijakaitseseaduse (TKS) § 40 lg 3 kohaselt lahendab komisjon tarbija ja kaupleja vahelisest lepingust tulenevaid vaidlusi. Tavapäraselt on kaupleja sõlminud oma klientidega kliendilepingu ja tootelepingu, millises sisalduvad seadmete rendikokkulepped. Antud juhul ei esitanud pooled neid lepinguid komisjonile, komisjon ei saanud kontrollida kokkulepitud lepingutingimusi. Samas on tarbija esitanud lepingu nr 1033 lisadena kaks seadmete paigalduse akti, millised on koostatud 01.08.2017 ja 06.02.2018. Komisjon tuvastas nende alusel pooltevahelise lepingulise suhte olemasolu.

Tarbijaga sõlmitud lepingule kohaldatakse elektroonilise side seadust (ESS). ESS 91 lg 3 järgi kohaldatakse eriseadusega reguleerimata küsimustes sellele lepingule võlaõigusseaduse sätteid.

ESS §-s 100 reguleerib sideteenuse lepingu ülesütlemise aluseid, § 100 lg 2 kohaselt on sideettevõtjal õigus leping ilma eelneva etteteatamiseta üles öelda vaid juhul, kui sideteenuse osutamist on piiratud ESS § 98 lg 1 punktide 1–3 ja 5 alusel ning piiramise alus ei ole ära langenud ühe kuu jooksul piirangu rakendamise aluse tekkimise päevast arvates. Nendeks alusteks on juhud, kui tarbija on lepingut rikkunud ja kui kaupleja on andnud rikkumise kõrvaldamiseks tähtaja ja kui tarbija ei ole rikkumist kõrvaldanud. ESS § 99 reguleerib sideettevõtja ühepoolset muuta sideteenuse lepingu tingimusi, lg 1 järgi on see sideettevõtjale lubatud, kui muutmise vajadus tuleneb õigusaktide muutmisest või kui pärast sideteenuse lepingu sõlmimist muutuvad lepingu sõlmimise aluseks olnud asjaolud ja sellega kaasneb sideettevõtjal lepingu täitmise kulude oluline suurenemine; lg 2.1 kohaselt ei või sideettevõtja muuta tähtajalise kohustusega sideteenuse lepingu tasu ja sideteenuse põhiomadusi ühepoolset tarbija kahjuks sidusustähtaja jooksul, välja arvatud juhul, kui muudatus on tingitud õigusakti muutmisest või valitsusasutuse otsusest; lg 3 kohaselt tuleb lepingu muutmise kavatsusest teavitada vähemalt üks kuu ette teatega, mis on pealkirjastatud „Lepingu muutmine” ning teates tuleb märkida muudetavad tingimused, lõppkasutaja õigus muudatustega mittenõustumise korral leping lisakuludeta üles öelda ühe kuu

jooksul pärast vastava teate saamist ning tingimuste muutmise põhjus ja õiguslik alus.

Tarbija väitel lõpetas kaupleja 01.06.2022 teatega alates 05.06.2022 lepingu, sellega lõppes ka seadmete rent. Tarbijal ei olnud alates teenuse lõpetamisest enam rendi tasumise kohustust. Kaupleja väitel muutis ta 01.06.2022 teatega oma lepingulisi kohustusi nii, et lõpetas vaid sideteenuse osutamise, kuid seadmete rentimine jäi jõusse. Poolte väited on vastuolus ESS § 99 ja § 100 sätetega.

Komisjon on sama kaupleja vastu esitatud sarnaste vaidluse asjaolude osas kujundanud korduvalt oma seisukoha. Komisjon tugineb antud vaidluse asjaolude hindamisel komisjoni ja kohtupraktikale.

Harju Maakohus leidis 05.04.2024 tsiviilasjas nr 2-24-1833 tehtud jõustunud kohtuotsuses, et kaupleja ei saanud 01.06.2022 teatega lõpetada tarbijaga lepingut, kuna see oli vastuolus ESS § 100 sätestatud lepingu ülesütlemise alustega, tarbija ei olnud lepingut rikkunud ja vastav teade saadeti kõikidele klientidele, mitte üksnes tarbijale, st tegemist oli masskirjaga. Ka ei saanud see teade olla lepingu ühepoolseks muutmise teade, kauplejal puudus selleks ESS § 99 lg 1 kohaselt alus. Kohus tuvastas, et pärast lepingu üleandmist, lõppes ka kauplejal õigus nõuda lepingu täitmist, kuna kaupleja ei osutanud alates 05.06.2022 enam teenust ja kuna kaupleja teate kohaselt andis ta lepingust tulenevad kohustused ja õigused üle teisele isikule. Sellise sisuga teate saamisel oleks iga samas olukorras heas usus tegutsev mõistlik isik aru saanud, et tema jaoks muutub vaid teenuse pakkuja ja lepingust tekkinud kohustused tuleb edaspidi täita uuele võlausaldajale. Kohus leidis, et pärast lepingu üleandmist, lõppes ka kaupleja õigus nõuda lepingu täitmist. Kohus märkis, et kaupleja ei ole toiminud oma õiguste teostamisel heas usus. Kaupleja käitus vastuoluliselt, kui saatis 01.06.2022 klientidele teate, millest võis jääda mulje, et lepingust tekkinud kohustused ja õigused antakse teisele isikule üle ega esitanud enam ka ühtegi arvet, s.t ei pannud oma nõudeid maksma mõistliku aja jooksul. Kaupleja on käitunud vastuolus hea usu põhimõttega. Kohus jättis sellel põhjusel kaupleja renditasu tarbijalt sissenõudmise hagi rahuldamata.

Kaupleja tugineb tarbijale 03.10.2023 meeldetuletuskirjas seadmete rendi tasumise kohustuse põhjendamisel ka paigaldamise aktis viidatud kaupleja üldtingimustele. Kaupleja poolt koostatud 01.08.2017 ja 06.02.2018 seadmete paigalduse aktide kohaselt pidi tarbija lähtuma kaupleja üldtingimustest üksnes rendiseadme kasutamise tingimustest. Muudest kaupleja üldtingimustes toodud tingimustest ei pidanud tarbija lähtuma. Kaupleja poolt komisjonile esitatud üldtingimuste kohaselt on kasutusrendileping Levikomi ja Kliendi vahel sõlmitud Seadme või Kauba või Toote tasuta või tasulise kasutamise kokkulepe.

Üldtingimuste kohaselt tuleb seega tarbijaga sõlmitavas lepingus kokku leppida, kas seadet kasutatakse tasuta või tasu eest. Kuna kaupleja ei esitanud komisjonile tarbijaga sõlmitud lepingut, siis ei ole komisjonil võimalik tuvastada, et kas pooled leppisid lepingus kokku, et sellele lepingule laienevad kaupleja tüüptingimused ning kas lepidi kokku tarbijale seadmete tasuta või tasulise kasutamises. Kaupleja ei ole tõendanud, et tal sõlmitud tarbijaga seadmete tasuline kasutus.

Kaupleja ei ole ka tõendanud, millised seadmed ta tarbijale kasutusele andis ja milliste kasutamise eest ta renti nõuab. Kaupleja väitel andis ta tarbijale üle wifiruuteri RB951Ui-2HnD (hAP) (sn: 80F108818AB2) ning vastuvõtuseade LHG5 (sn: 667606D4128C). Kaupleja 06.02.2018

paigaldamise akti alusel anti tarbija kasutusse wifiruuter RB951Ui-2HnD, kuid vastuvõtuseadme LHG5 tarbijale üleandmine ei ole tõendatud.

Kaupleja ei ole kogumis tõendanud, et tal oli tarbijaga sõlmitud lepingu alusel ka alates 05.06.2022 õigus nõuda tarbijalt kasutusse antud seadmete eest renti.

Komisjon tuvastas, et tarbijal ei tekkinud alates 05.06.2022 kaupleja ees kohustust maksta seadmete renti. Tarbija nõue on põhjendatud ja kuulub rahuldamisele.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Kai Amos

/allkirjastatud digitaalselt/